

Efter *stk. 2* har skifteretten en fakultativ adgang til at beskikke en skifteværge for den arving, der blot forholder sig passivt over for henvendelser om boets behandling. I praksis foreligger undertiden sager, hvor det ikke er muligt at få reaktioner fra en arving, selvom dennes identitet og bopæl kendes. Passiviteten kan have mange årsager, der kan strække sig fra inhabilitet over særhed til modvilje mod eller mistillid til boets øvrige arvinger. Det findes ønskeligt, at der af hensyn til de øvrige arvinger i sådanne tilfælde kan beskikkes en skifteværge for den passive arving. Skifteværgeren må da så vidt muligt inden boets berigtigelse ved samtale med den pågældende arving undersøge, hvad arvingens passivitet skyldes. Afklares det, at arvingen er habil men har mistillid til et privat skifte, må boet gå til bobestyrerbehandling. Den beskikkede skifteværge vil da om nødvendigt på hensigtsmæssig måde kunne varetage den passive arvingens interesser under bobestyrerskiftet, i det omfang passiviteten fortsætter. Har den passive arving ikke mistillid til, at boet skiftes privat, udelukker forslaget ikke, at der skiftes privat med skifteværgeren som repræsentant for den passive arving.

Er den passive arving boets eneste arving, vil der også kunne være behov for beskikkelse af en skifteværge, men boet må i så fald behandles ved bobestyrer, jf. forslagens § 25, stk. 1, nr. 3.

Efter bestemmelsens *stk. 3* skal der så vidt muligt, inden skifteværge beskikkes, indhentes en udtalelse fra arvingen, fra den institution, arvingen eventuelt har bopæl på, eller om nødvendigt indhentes en lægeerklæring. Det er herved forudsat, at det bør undersøges, om den pågældende samtykker i, at skifteværge beskikkes. Bestemmelsen svarer derved delvist til værgemålslovens § 19. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til bestemmelsen i stk. 1, nr. 4.

Stk. 4 foreskriver, at beskikkelse af skifteværge foretages af den skifteret, hvorunder boet hører. Reglen finder også anvendelse, hvis arvingen er bosat i udlandet.

Efter bestemmelsens *stk. 5* påhviler det skifteretten at drage omsorg for, at der så vidt muligt gives arvingen meddelelse om beskikkelsen. Reglen skal også anvendes, hvor der kan være tvivl om, hvorvidt den pågældende forstår underretningens indhold.

Bestemmelsen i *stk. 6*, hvorefter beskikkelse af skifteværge kan undlades, hvis en arving ingen udsigt har til arv, er ny i forhold til betænkningens lovudkast. Er boet insolvent, eller skal det udlægges til ægtefællen eller som boudlæg, således at den, der i øvrigt skulle have haft beskikkelse af skifteværge, intet arver, er beskikkelse af skifteværge åbenbart overflødig.

Til § 16

Efter bestemmelsens *stk. 1* varetager skifteværgeren i det omfang, arvingen eller dennes værge er forhindret heri, arvingens interesser under boets behandling. Skifteværgerens virksomhed ophører således fra det øjeblik, hindringen for, at arvingen eller dennes værge selv kan optræde under bobehandlingen, bortfalder. Skifteværgerens virksomhed ophører derfor i tilfælde, hvor en fraværende arving dukker op, hvor en arving, der tidligere var syg, nu er rask nok til selv at varetage sine interesser, hvor en mindreårig arving bliver myndig eller får en fast værge, hvor en fond m.v. får en bestyrelse, der kan tegne fonden, eller hvor en passiv arving begynder at tage del i bobehandlingen. Nogen tilbagekaldelse af beskikkelsen kræves ikke, for at arvingen selv kan optræde under bobehandlingen. Indtræder der på ny en forhindring for arvingen, tiltræder skifteværgeren igen.

Om nødvendigt må en arving, der er ude af stand til at handle fornuftsmæssigt og i øvrigt opfylder betingelserne derfor, underlægges værgemål efter værgemålslovens § 5 og fratages handleevnen efter værgemålslovens § 6.

I boer, der behandles ved bobestyrer, vil bobestyreren efter omstændighederne i medfør af forslagens § 53, stk. 3, kunne tilsidesætte en beslutning truffet af en eller flere arvinger, hvis beslutningen er åbenbart uhensigtsmæssig eller strider mod nogens ret.

Hvor en skifteværge er beskikket med hjemmel i forslagens § 15, stk. 1, nr. 1 og 2, påhviler det i privat-skiftede boer skifteværgeren efter *stk. 2* at lade arvingen eftersøge og så vidt muligt at tilvejebringe oplysninger om, hvorvidt den pågældende er i live, eller hvor den pågældende befinder sig. Skifteretten skal bistå skifteværgeren i forsøget på at få tilvejebragt de fornødne oplysninger. Det er forudsat, at der ligesom efter gældende ret skal være mulighed for at indkalde arvinger ved et ikke-præklusivt arveproklama.

I boer, der behandles ved bobestyrer, eftersøges arvinger af bobestyreren, jf. forslagens § 48.

Finder skifteværgeren, at der efter bobehandlingens afslutning vil være behov for etablering af almindeligt værgemål for arvingen, skal skifteværgeren efter *stk. 3* snarest muligt indberette dette til skifteretten. Det påhviler herefter skifteretten at tage initiativ til, at den pågældende kommer under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. Skifteretten har imidlertid ingen mulighed for selv at fremsætte anmodning om værgemål over for statsamtet. Dette følger af værgemålslovens § 16, der udtømmende angiver, hvem der kan fremsætte anmodning. Skifteretten må derfor få